

Nr 229.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 24 maj 1912.
" " " i Andra kammaren den 28 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t med begäran om utarbetande och framläggande af förslag till en svensk utvandringslag.

(Lagutskottets utlåtande nr 61.)

Till Konungen.

Uti en vid innevarande års riksdag väckt motion hafva enskilda motionärer hemställt, att Riksdagen måtte hos Eders Kungl. Maj:t anhålla, att, med beaktande af de grundsatser, som under senaste tiden gjort sig gällande i utvandringslagstiftningen i andra europeiska länder, förslag till utvandringslag för Sverige måtte af Eders Kungl. Maj:t utarbetas och för Riksdagen framläggas.

I andra länder har man i långt högre grad än i Sverige sökt att på lagstiftningens väg reglera utvandringen till främmande länder i syfte dels att motverka en skadlig eller illojal utvandring och dels att till utvandrarernas säkerhet och bästa ordna den med deras befordran till utlandet förbundna verksamheten. Då den svenska emigrationen under de senare årtiondena nått en synnerligen stor omfattning och densamma alltså för vårt land innebär en mycket viktig samhällsföreteelse, synas giltiga skäl föreligga för en utredning, huruvida äfven för Sverige en genom Konung och Riksdag gemensamt antagen, efter nyare erfarenheter bättre afvägd lagstiftning i detta ämne än den nuvarande bör

Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 14 saml. 63 häft. (Nr 229—231.) 1

komma till stånd. Det gäller härvid enligt Riksdagens uppfattning att närmare reglera verksamheten för utvandrarnas fortskaffning, så att, utan att en berättigad utvandringsfrihet hindras, utvandrarnas säkerhet och bästa tillgodoses och sådan utvandring, som måste betecknas som illojal, om möjligt förekommes. Därjämte synes en sådan lagstiftning böra, i den mån det låter sig göra, söka trygga emigranternas ställning i det främmande landet och hindra, att de obehörigen exploateras eller gå under. Gifvetvis kan icke Riksdagen i frågans nuvarande skede närmare i detalj uttala sig om de hufvudgrunder, som i en dylik lagstiftning böra komma till genomförande, eller i hvad mån utländsk lagstiftning härvid lämpligen kan tjäna som förebild. Det är för sådant ändamål nödigt att underkasta frågan och de förslag, som däri redan föreligga, ett allsidigt och noggrant öfvervägande.

På grund af hvad sålunda anförts får Riksdagen hemställa, att Eders Kungl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida och i hvilken omfattning behof må förefinnas af en utvandringslag, samt för Riksdagen framlägga det förslag till en dylik lagstiftning, hvartill nämnda öfvervägande kan gifva anledning.

Stockholm den 28 maj 1912.

Med undersätlig vördnad.
